

Sygn. akt VI K 41/15

2 Ds. 137/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu w VI Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Marta Szymanska - Włodarczyk

Protokolant : sekr. sąd. Marta Lewandowska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Inowrocławiu Joanna Gawron

po rozpoznaniu w dniu 10.12.2015 roku, 25.02.2016 roku, 10.03.2016 roku, 16.03.2016 roku, 20.05.2016 roku, 27.07.2016 roku s p r a w y

M. S. córki J., M. z domu R., ur. (...) w I., PESEL (...)

oskarżonej o to, że:

I. W okresie od 4.11.2008 r. do dnia 17.11.2008 r. w I. przy ul. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Bank SA w L. w kwocie 5304,00 zł poprzez wprowadzenie w błąd przedstawiciela w/wym. banku co do zamiaru spłaty kredytu i co osoby zawierającej umowę nr (...), posługując się dowodem osobistym nr (...) wystawionym na nazwisko W. P. oraz przedkładając poświadczający nieprawdę jako autentyczny dokument w postaci wniosku o kredyt gotówkowy zawierający podrobione podpisy W. P. dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania w/wym. wsparcia finansowego, przez co działała na szkodę w/wym. banku, aktualnie (...) Bank (...) SA, i W. P.,

Tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk i z art. 11 § 2 kk

II. W dniu 21 stycznia 2008 r. w I. doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie 5603,80 zł poprzez wprowadzenie w błąd przedstawiciela banku co do osoby zawierającej umowę nr (...), posługując się dowodem osobistym nr (...) wystawionym na nazwisko W. P. i co do zamiaru spłaty kredytu na zakup towarów i usług oraz po podrobieniu podpisów W. P. na w/wym. umowie, przez co działała na szkodę (...) Bank SA z/s w W. i W. P.,

Tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

III. W dniu 11 marca 2008 r. w I. doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie 5696,20 zł poprzez wprowadzenie w błąd przedstawiciela banku co do osoby zawierającej umowę nr (...), posługując się dowodem osobistym nr (...) wystawionym na nazwisko W. P. i co do zamiaru spłaty kredytu udzielonego na zakup towarów i usług w postaci laptopa oraz po podrobieniu podpisów W. P. na w/wym. umowie, przez co działała na szkodę (...) Bank SA z/s we W. i W. P.

Tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

Orzeka

1. oskarżoną **M. S.** uznaje za winną tego, że w dniu 4 listopada 2008 roku w I. przy ul. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Bank S.A. w L. w kwocie 5304,00

złotych z tytułu udzielonego kredytu gotówkowego nr (...) poprzez wprowadzenie w błąd przedstawiciela w/w banku co do zamiaru spłaty kredytu i co do osoby zawierającej w/w umowę, posługując się dowodem osobistym nr (...) wystawionym na nazwisko W. P. oraz przedkładając poświadczający nieprawdę jako autentyczny dokument w postaci wniosku o kredyt gotówkowy zawierający podrobione podpisy W. P. dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania w/w wsparcia finansowego, przez co działała na szkodę (...) Bank S.A. w L. (obecnie (...) S.A. w W.) i W. P., to jest winną występku z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk i art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 11 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk wymierza jej karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

2. oskarżoną **M. S.** uznaje za winną tego, że

a. w ramach zarzutu II aktu oskarżenia - w dniu 21 stycznia 2008 roku w I. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Bank S.A. we W. w kwocie 5603,80 złotych poprzez wprowadzenie w błąd przedstawiciela banku, co do osoby zawierającej umowę nr (...), posługując się dowodem osobistym nr (...) wystawionym na nazwisko W. P. i co do zamiaru spłaty kredytu udzielonego na zakup towarów i usług oraz po podrobieniu podpisów W. P. na w/w umowie, przez co działała na szkodę (...) Bank S.A. we W. (obecnie (...) Bank (...) S.A. we W.) i W. P.

– to jest winną występku z artykułu 286 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

b. w ramach zarzutu III aktu oskarżenia - w dniu 11 marca 2008 roku w I. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Bank S.A. we W. w kwocie 5696,20 złotych poprzez wprowadzenie w błąd przedstawiciela banku, co do osoby zawierającej umowę nr (...), posługując się dowodem osobistym nr (...) wystawionym na nazwisko W. P. i co do zamiaru spłaty kredytu udzielonego na zakup towarów i usług w postaci laptopa oraz po podrobieniu podpisów W. P. na w/w umowie, przez co działała na szkodę (...) Bank S.A. we W. (obecnie (...) Bank (...) S.A. we W.) i W. P.

– to jest winną występku z artykułu 286 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

z tym ustaleniem, iż zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierza jej karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

3. na podstawie art. 91 § 2 kk w zw. z art. 86 § 1 kk orzeka wobec oskarżonej karę łączną 1 (jeden) rok pozbawienia wolności

4. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa 180 (sto osiemdziesiąt) zł opłaty oraz zwalnia ją od ponoszenia pozostałych kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa

Sygn. akt VI K 41/15

UZASADNIENIE

M. S., urodzona (...) w K., z zawodu pielęgniarka, rozwiedziona. Nie posiada nikogo na utrzymaniu, obecnie pracuje za granicą jako sprzątaczką, gdzie zarabia około 3.000 zł. Nie posiada żadnego majątku. Była wielokrotnie karana (karta karna- k. 554, wyrok- k. 309-311, wyrok- k. 312, wyrok- k. 313-314, wyrok- k. 555-563).

Oskarżona M. S. stanęła pod zarzutami:

1. w okresie od 4.11.2008 r. do dnia 17.11.2008 r. w I. przy ul. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Bank S.A. w L. w kwocie 5304,00 zł poprzez wprowadzenie w błąd przedstawiciela w/w wym. banku co do zamiaru spłaty kredytu i co do osoby zawierającej umowę nr (...), posługując się dowodem osobistym nr (...) wystawionym na nazwisko W. P. oraz przedkładając poświadczający nieprawdę jako autentyczny dokument w postaci wniosku o kredyt gotówkowy zawierający podrobione podpisy W. P. dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania w/w wym. wsparcia finansowego, przez co działała na szkodę

w/wym. banku, aktualnie (...) Bank (...) SA i W. P., tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk i art. 11 § 2 kk

2. w dniu 21 stycznia 2008 r. w I. doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie 5603,80 zł poprzez wprowadzenie w błąd przedstawiciela banku co do osoby zawierającej umowę nr (...), posługując się dowodem osobistym nr (...) wystawionym na nazwisko W. P. i co do zamiaru spłaty kredytu na zakup towarów i usług oraz po podrobieniu podpisów W. P. na w/wym. umowie, przez co działała na szkodę (...) Bank SA z/s w W. i W. P., tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk i art. 11 § 2 kk

3. W dniu 11 marca 2008 r. w I. doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie 5696,20 zł poprzez wprowadzenie w błąd przedstawiciela banku co do osoby zawierającej umowę nr (...), posługując się dowodem osobistym nr (...) wystawionym na nazwisko W. P. i co do zamiaru spłaty kredytu udzielonego na zakup towarów i usług w postaci laptopa oraz po podrobieniu podpisów W. P. na w/wym. umowie, przez co działała na szkodę (...) Bank SA z/s we W. i W. P., tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk i art. 11 § 2 kk

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W 2008 roku M. S. mieszkała w I.. W tym czasie siostra M. W. P. przebywała na stałe w Anglii i poprosiła M. S. o odebranie jej dowodu osobistego.

Dowód: zeznania świadka P. P. (2) – k. 4-5, 492-492

Oskarżona M. S. w dniu 21 stycznia 2008 roku w I., podając się za W. P., posłużyła się jej dowodem osobistym nr (...) i podrobiła jej podpis na umowie kredytu na zakup towarów i usług nr (...) z (...) Bankiem SA we W.. Przedmiotem tej umowy był kredyt na zakup notebooka H. (...). W/w umową udzielono kredyt w wysokości 5.696,20 zł. Na mocy postanowienia właściwego Sądu rejestrowego z dnia 23.09.2011 r. nastąpiła zmiana nazwy banku z (...) Bank S.A.” na (...) Bank (...) S.A.” M. S. dokonała spłaty w/w kredytu na łączną kwotę 1.718,96 zł. Oskarżona zaprzestała dalszej spłaty. Wierzytelność z tego tytułu zgodnie z umową przelewu wierzytelności z dnia 28.05.2013r. została przelana na rzecz (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W..

Dowód: umowa kredytu nr (...) k. 244-246

wyjaśnienia oskarżonej, w których przyznała się do zarzucanego czynu- k. 362-366, 524,

pismo- k. 433

pismo- k. 532

uzupełniająca opinia biegłego z dziedziny kryminalistycznych badań pisma ręcznego i podpisów- k. 537-550

pismo z dnia 24.02.2015r.- k. 433

pismo- k. 502-504

Oskarżona M. S. w dniu 11 marca 2008 roku w I., podając się za W. P., posłużyła się jej dowodem osobistym nr (...) i podrobiła jej podpis na umowie kredytu na zakup towarów i usług nr (...) z (...) Bankiem SA we W.. Przedmiotem tej umowy był kredyt na zakup odkurzaczy, stolika, (...) oraz kina domowego Samsung. W/w umową udzielono jej kredytu w wysokości 5.603,80 zł. Na mocy postanowienia właściwego Sądu rejestrowego z dnia 23.09.2011 r. nastąpiła zmiana nazwy banku z (...) Bank S.A.” na (...) Bank (...) S.A.” M. S. dokonała spłaty na łączną kwotę 2.080,22 zł. Oskarżona zaprzestała dalszej spłaty. Wierzytelność z tego tytułu zgodnie z umową cesji wierzytelności z dnia 2 lipca 2012 roku została przelana na rzecz (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny w W..

Dowód: umowa kredytu nr (...) - k. 57-59

wyjaśnienia oskarżonej, w których przyznała się do zarzucanego czynu- k. 362-366, 524

opinia biegłego z dziedziny kryminalistycznych badań pisma ręcznego i podpisów-k. 263-280

pismo- k. 433

pismo – k. 532

pismo - k. 61

pismo- k. 502-504

W dniu 4 listopada 2008 roku M. S. w I. przy ul. (...) w placówce (...) Bank S.A. z siedzibą w L., podając się za W. P., posłużyła się jej dowodem osobistym nr (...) oraz przedłożyła wniosek o kredyt gotówkowy w kwocie 5.304,00 zł. We wniosku tym złożyła oświadczenie, że W. P. prowadzi działalność gospodarczą, osiąga łączny dochód 2.500 zł, nie posiada żadnych obciążeń, nie zna okoliczności mogących mieć wpływ na jej zdolność do terminowej spłaty wnioskowanego kredytu wraz z odsetkami. Pod wnioskiem podrobiła podpis W. P.. W tym samym dniu, podając się za W. P., podpisała umowę o kredyt gotówkowy nr (...), na której podrobiła podpis W. P.. Tym samym uzyskała kredyt gotówkowy w łącznej kwocie 5.304,00 zł. W dniu 30 kwietnia 2015 r. (...) S.A. połączył się z bankiem (...) S.A. i obecnie działa pod nazwą Bank (...) S.A. Oskarżona nie spłacała tego kredytu. Wierzytelność z tego tytułu zgodnie z umową sprzedaży wierzytelności z dnia 22.05.2013 r. została przelana na rzecz (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W..

Dowód: wniosek kredytowy, umowa nr (...) - k. 213-227

wyjaśnienia oskarżonej, w których przyznała się do zarzucanego czynu- k. 362-366, 524

opinia biegłego z dziedziny kryminalistycznych badań pisma ręcznego i podpisów-k. 263-280

pismo- k. 506

zawiadomienie o sprzedaży wierzytelności- k. 20-21

przypomnienie o zobowiązaniu- k. 22

zawiadomienie o przelewie- k. 23

umowa sprzedaży wierzytelności- k. 117

Oskarżona zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i na rozprawie przyznała się do zarzucanych czynów i wyjaśniła, że to ona wzięła te wszystkie kredyty, podając się za swoją siostrę W. P.. Brała te kredyty, by spłacać inne kredyty. Te kredyty spłacała do pewnego momentu. Nie pamiętała czy posługiwała się dowodem osobistym siostry. Na rozprawie stwierdziła, że nigdy nie miała dowodu osobistego siostry, posługiwała się ksero dowodu osobistego.

Sąd dał wiarę przyznaniu się oskarżonej do zarzucanych jej czynów, ponieważ przyznanie to koresponduje z przeprowadzonymi dowodami w szczególności: opinią biegłego (k. 263-280 i 537-550), zeznaniami świadka P. P. (2) (k. 4-5, 491-492), dokumentacją bankową. Sąd nie dał natomiast wiary w zakresie wyjaśnień oskarżonej o posługiwaniu się dowodem osobistym siostry. Z dokumentów bankowych wynika, że przy zawieraniu umów posługiwała się dowodem osobistym W. P. (k. 226-227, k. 532). Jej stwierdzenie, że posługiwała się jedynie ksero dowodu osobistego jest mało wiarygodne na tle innych dowodów wymienionych wyżej.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka P. P. (2) (k. 4-5 i 491-492). Jego zeznania są logiczne i obiektywne, zgodne z zebranymi dowodami, m.in. opinie biegłego (k. 263-280 i 537-550) potwierdziły, że oskarżona podrobiła podpisy M. P..

Świadek W. P. skorzystała z prawa odmowy zeznań jako osoba najbliższa dla oskarżonej (k. 475).

Zeznania świadka K. W. (k. 111-112) nic nie wniosły do sprawy.

Biegły z dziedziny kryminalistycznych badań pisma ręcznego i podpisów (k. 263-280 i 537-550) opiniował w sprawie dwukrotnie.

W opinii I biegły stwierdził, że podpisy o treści (...) widniejące na wniosku kredytowym i umowie o kredyt gotówkowy nr (...) zostały nakreślone przez oskarżoną. Natomiast podpisy o treści (...) widniejące na kserokopii umowy kredytu nr (...) prawdopodobnie zostały nakreślone przez M. S.. W opinii II (uzupełniającej) biegła stwierdziła, że podpisy o treści „P. W. widniejące na umowie kredytu nr (...) zostały nakreślone przez M. S..

Sąd dał wiarę tym opiniom, są rzetelne, wyczerpujące, sporządzone zgodnie ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia zawodowego.

Sąd dał wiarę pozostałym dowodom, ich wiarygodność nie została zakwestionowana.

W świetle powyższego wina oskarżonej nie budzi wątpliwości i polega na tym, że:

5. w dniu 4 listopada 2008 roku w I. przy ul. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Bank S.A. w L. w kwocie 5304,00 złotych z tytułu udzielonego kredytu gotówkowego nr (...) poprzez wprowadzenie w błąd przedstawiciela w/w banku co do zamiaru spłaty kredytu i co do osoby zawierającej w/w umowę, posługując się dowodem osobistym nr (...) wystawionym na nazwisko W. P. oraz przedkładając poświadczający nieprawdę jako autentyczny dokument w postaci wniosku o kredyt gotówkowy zawierający podrobione podpisy W. P. dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania w/w wsparcia finansowego, przez co działała na szkodę (...) Bank S.A. w L. (obecnie (...) S.A. w W.) i W. P.,

zachowaniem swym wyczerpała znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk i art. 11 § 2 kk.

Sąd ustalił, że oskarżona działała w dniu 4 listopada 2008 roku oraz działała na szkodę banku, którym obecnie jest Bank (...) S.A. w W.. Oskarżona w ogóle nie przystąpiła do spłaty kredytu, a kredyt wzięła posługując się danymi innej osoby oraz jej dowodem osobistym, podrabiając podpis tej osoby. Świadczy to, iż działała z zamiarem wyłudzenia pieniędzy. Oskarżona działała z zamiarem kierunkowym, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

6. w dniu 21 stycznia 2008 roku w I. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Bank S.A. we W. w kwocie 5603,80 złotych poprzez wprowadzenie w błąd przedstawiciela banku, co do osoby zawierającej umowę nr (...), posługując się dowodem osobistym nr (...) wystawionym na nazwisko W. P. i co do zamiaru spłaty kredytu udzielonego na zakup towarów i usług oraz po podrobieniu podpisów W. P. na w/w umowie, przez co działała na szkodę (...) Bank S.A. we W. (obecnie (...) Bank (...) S.A. we W.) i W. P.

swoim zachowaniem wyczerpała znamiona występku z artykułu 286 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

Sąd ustalił, że oskarżona działała na szkodę banku, którym obecnie jest (...) Bank (...) S.A. we W.. Oskarżona wprawdzie przystąpiła do spłaty kredytu, ale kredyt wzięła aby spłacać inne kredyty. Już wówczas wiedziała, że nie ma wystarczających środków żeby spłacać wszystkie kredyty. Miała świadomość, że nie otrzyma kredytu na swoje nazwisko. Posłużyła się dowodem osobistym i danymi innej osoby, podrabiając podpis tej osoby, co świadczy, iż działała z zamiarem wyłudzenia pieniędzy. Oskarżona działała z zamiarem kierunkowym, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

7. w dniu 11 marca 2008 roku w I. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Bank S.A we W. w kwocie 5696,20 złotych poprzez wprowadzenie w błąd przedstawiciela banku, co do osoby zawierającej umowę nr (...), posługując się dowodem osobistym nr (...) wystawionym na nazwisko W. P. i co do zamiaru spłaty kredytu udzielonego na zakup towarów i usług w postaci laptopa oraz po podrobieniu podpisów W. P. na w/w umowie, przez co działała na szkodę (...) Bank S.A. we W. (obecnie (...) Bank (...) S.A. we W.) i W. P.

to jest wyczerpała swoim zachowaniem znamiona występku z artykułu 286 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

Sąd ustalił, że oskarżona działała na szkodę banku, którym obecnie jest (...) Bank (...) S.A. we W.. Oskarżona wprawdzie przystąpiła do spłaty kredytu, ale kredyt wzięła aby spłacać inne kredyty. Już wówczas wiedziała, że nie ma wystarczających środków żeby spłacać wszystkie kredyty. Miała świadomość, że nie otrzyma kredytu na swoje nazwisko. Posłużyła się dowodem osobistym i danymi innej osoby, podrabiając podpis tej osoby, co świadczy, iż działała z zamiarem wyłudzenia pieniędzy. Oskarżona działała z zamiarem kierunkowym, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

W opisach wszystkich czynów zawarte jest również znamię przestępstwa posłużenia się dokumentem stwierdzającym tożsamość, tj. przestępstwa opisanego w art. 275 § 1 kk. Jednakże czyny te uległy przedawnieniu, dlatego nie zostały ujęte w kwalifikacji prawnej czynów.

Sąd, po analizie dowodów zgromadzonych w sprawie, uznał, że oskarżonej M. S. można przypisać winę za zarzucane czyny.

Zgodnie z art. 286 § 1 kk kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

Przestępstwo określone w art. 286 § 1 kk jest przestępstwem materialnym, którego skutkiem jest niekorzystne rozporządzenie mieniem. Niekorzystne rozporządzenie mieniem powodować musi rezultat w postaci zmniejszenia stanu majątkowego podmiotu, w stosunku do którego nastąpiło rozporządzenie. Występek z art. 286 § 1 kk polega na tym, że w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, sprawca doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Przestępstwo to jest przestępstwem powszechnym, może być zatem popełnione przez każdy podmiot zdalny do ponoszenia odpowiedzialności karnej. Wprowadzenie w błąd oznacza zachowanie prowadzące do wywołania (powstania) u danej osoby błędu, a więc fałszywego odzwierciedlenia rzeczywistości w świadomości osoby.

Przestępstwo oszustwa określone w art. 286 § 1 kk jest przestępstwem umyślnym, zaliczanym do tzw. celowościowej odmiany przestępstw kierunkowych. Jego znamiona podmiotowe znacznie wybiegają poza samo zachowanie się zewnętrzne sprawcy, nadając mu sens szczególny, bez którego zachowanie sprawcy z punktu widzenia prawa karnego jest irrelevantne. Ustawa wymaga bowiem, aby zachowanie sprawcy ukierunkowane było na określony cel, którym w przypadku oszustwa jest osiągnięcie korzyści majątkowej. Sprawca podejmując zachowanie musi mieć wyobrażenie pożądanej dla niego sytuacji, która stanowić ma rezultat jego zachowania. Zamiar bezpośredni powinien obejmować zarówno cel działania sprawcy, jak i sam sposób działania zmierzającego do zrealizowania tego celu, zatem na płaszczyźnie intelektualnej musi obejmować dwa elementy. Z jednej strony, sposób zachowania sprawcy, tzw. środek intelektualny, jakim jest w przypadku oszustwa wprowadzenie w błąd, wyzyskanie błędu lub niezdolności osoby rozporządzającej mieniem do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Z drugiej strony, sprawca musi mieć świadomość, że co najmniej może uzyskać korzyść majątkową z planowanego zachowania w wyniku zastosowanego sposobu działania oraz świadomość więzi przyczynowej łączącej podejmowane przez niego

działania z niekorzystnym rozporządzeniem mieniem. Na płaszczyźnie woluntatywnej zamiar oszustwa przyjmować musi postać chęci skierowanej na zachowanie prowadzące do wywołania błędu, wyzyskania błędu lub wyzyskania niezdolności osoby rozporządzającej mieniem do należytego pojmowania przedsiębranego działania i poprzez to chęci doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez osobę, w stosunku do której sprawca podejmuje działania lub dopuszcza się zaniechania. Tym samym elementy przedmiotowe strony oszustwa muszą mieścić się w świadomości sprawcy i muszą być objęte jego wolą, to znaczy, że musi on chcieć uzyskać korzyść majątkową oraz chcieć w tym celu użyć określonego działania (zaniechania).

Przestępstwo oszustwa jest przestępstwem umyślnym, a charakterystyczny dla strony podmiotowej zamiar bezpośredni powinien obejmować zarówno cel działania sprawcy, jak i sam sposób działania zmierzającego do zrealizowania tego celu.

Oskarżona podając się za inną osobę, posługując się dowodem osobistym innej osoby i podrabiając jej podpis na umowie kredytowej była świadoma braku własnej odpowiedzialności za spłatę tego kredytu, który oznaczał dla niej korzyść majątkową, bo mogła dysponować gotówką bez liczenia się z obowiązkiem spłaty. Zaniechanie spłaty późniejszych rat nie wynikało z przyczyn obiektywnych niezależnych od oskarżonej. Bowiem już w momencie zawierania umowy kredytowej tuszowała swoją sytuację finansową i zdolność kredytową właśnie poprzez podanie się za inną osobę.

Zgodnie z art. 270 § 1 kk kto, w celu użycia za autentyczny, podrabia lub przerabia dokument lub takiego dokumentu jako autentycznego używa, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Oskarżona podrobiła podpisy W. P. na dokumentach kredytowych, przez co wyczerpała znamiona przestępstwa z art. 270 § 1 kk.

Przepis art. 297 § 1 kk stanowi, że karze podlega m.in. ten, kto, w celu uzyskania dla siebie od banku kredytu przedkłada podrobiony, przerobiony, poświadczający nieprawdę albo nierzetelny dokument albo nierzetelne, pisemne oświadczenie dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego.

Dokumentem zgodnie z art. 115 § 14 kk jest każdy przedmiot lub zapisany nośnik informacji, z którym jest związane określone prawo, albo, który ze względu na zawartą w nim treść stanowi dowód prawa, stosunku prawnego lub okoliczności mającej znaczenie prawne.

Nierzetelne są dokument lub oświadczenie pisemne, gdy zawierają informacje nieprawdziwe lub niepełne bądź ujęte w taki sposób, że może sugerować adresatowi stan rzeczy niezgodny z rzeczywistością.

Podstawą odpowiedzialności jest przedłożenie podrobionego, przerobionego, poświadczającego nieprawdę dokumentu lub nierzetelnego pisemnego oświadczenia, mającego istotne znaczenie do uzyskania wymienionych w art. 297 § 1 k.k. form wsparcia finansowego. Istotność okoliczności związana jest z ich znaczeniem w procesie podejmowania decyzji o przyznaniu jednej z wymienionych w art. 297 § 1 k.k. form wsparcia finansowego. Okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania jednej z wymienionych w art. 297 § 1 k.k. form wsparcia finansowego, elektronicznego instrumentu płatniczego lub zamówienia publicznego to na przykład informacje o sytuacji majątkowo-osobistej. Stanowią one jedną z istotnych przesłanek przyznania świadczenia w postaci kredytu lub pożyczki (por. wyrok SA w Łodzi z 26 lipca 2000 r., II Aka 93/00, Prok. i Pr. 2002, nr 1, poz. 24).

Niewątpliwie zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala na przypisanie oskarżonej popełnienia przestępstwa wyczerpującego dyspozycję art. 297 § 1 kk polegającego w przypadku umowy kredytu nr (...) na przedłożeniu poświadczającego nieprawdę wniosku o kredyt gotówkowy. Wniosek ten zawierał nieprawdziwe informacje dotyczące W. P.. Dokument ten miał istotne znaczenie dla uzyskania kredytu.

Oskarżona działała umyślnie, wiedziała bowiem, że zawierane we wniosku informacje są nieprawdziwe. Przepis art. 297 § 1 kk penalizuje zaś zachowanie przestępcze, które polega już na samym złożeniu czy wypełnieniu niezgodnego z prawdą pisemnego oświadczenia – nie różnicując, jaki skutek ma wywołać działanie sprawcy – a zatem dla bytu wskazanego przestępstwa nie są wymagane ani skutek, ani szkoda majątkowa.

Jak wynika z art. 11 § 1 kk ten sam czyn może stanowić tylko jedno przestępstwo. Zgodnie z art. 11 § 2 kk jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów. Stosownie do art. 11 § 3 kk w wypadku określonym w § 2 sąd wymierza karę na podstawie przepisu przewidującego karę najsurowszą, co nie stoi na przeszkodzie orzeczeniu innych środków przewidzianych w ustawie na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów.

Należy podkreślić, że w momencie podejmowania przypisanych oskarżonej działań przestępnych była ona osobą dojrzałą, w pełni poczytalną. Nie zachodziła żadna okoliczność wyłączająca bezprawność bądź winę oskarżonej.

Wymierzając oskarżonej karę 8 miesięcy pozbawienia wolności na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk w zw. z 11 § 3 kk. Sąd miał na uwadze jako okoliczności łagodzące: przyznanie się. Natomiast jako obciążające: działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, sposób popełnienia przestępstwa poprzez podstępne działanie polegające na podaniu się za inną osobę i podrobienie jej podpisu, uprzednią karalność.

Przypisane oskarżonej w ramach zarzutu II i III aktu oskarżenia przestępstwa zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk. Zmiana redakcji przepisu art. 91 § 1 kk nowelizacją obowiązującą od 1 lipca 2015 roku nie rzutuje na sytuację prawnokarną oskarżonej. Niezależnie od brzmienia tego przepisu zachowanie oskarżonej należałoby kwalifikować jako popełnione w warunkach ciągu przestępstw. Oskarżona popełniła w/w przestępstwa w krótkich odstępach czasu, w podobny sposób, w tym z wykorzystaniem tej samej sposobności, a podstawę wymiaru kary stanowił przepis stanowiący podstawę jej wymiaru dla każdego z przestępstw składających się na ciąg, a więc przepis, którego znamiona każde z tych przestępstw wyczerpało.

Wymierzając oskarżonej karę 10 miesięcy pozbawienia wolności na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk w zw. z 11 § 3 kk w zw. z art. 91 § 1 kk. Sąd miał na uwadze jako okoliczności łagodzące: przyznanie się. Natomiast jako obciążające: działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, sposób popełnienia przestępstwa poprzez podstępne działanie polegające na podaniu się za inną osobę i podrobienie jej podpisu, uprzednią karalność.

Na podstawie art. 91 § 2 kk w zw. z art. 86 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonej karę łączną 1 roku pozbawienia wolności. Przepis art. 91 § 2 kk nie uległ zmianie po 1 lipca 2015 roku, natomiast zmiana redakcji przepisu art. 86 § 1 kk pozostaje bez wpływu na sytuację prawnokarną skazanej, ponieważ granice kary łącznej pod rządami obu regulacji wyznaczały: jako minimum 10 miesięcy, jako maksimum 1 rok i 6 miesięcy. Zgodnie z art. 4 § 1 kk w razie gdy w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia czynu stosuje się ustawę nową, chyba że stara jest względniejsza. Skoro poprzednio obowiązująca ustawa w tym zakresie nie była względniejsza dla sprawcy należało stosować ustawę obowiązującą w czasie orzekania.

Wymierzając karę łączną należy wziąć pod uwagę ogólne założenia wymiaru kary, bacząc by mieściła się ona w granicach kary łącznej określonych przez przepis art. 86 § 1 kk.

Należy pamiętać, że jednym z istotnych czynników kształtujących wymiar kary łącznej jest bliskość podmiotowego i przedmiotowego związku między zbiegającymi się przestępstwami, a także zwartość czasowa między nimi (wyrok SN z dnia 18.10.2000, IV KKN 231/00 Prok. I Pr. 2001/4/2). Przepisy art. 85 i 86 kk nie przewidują nakazu kierowania się wyłącznie dyrektywą absorpcji w odniesieniu do każdego sprawcy.

Wymierzając karę łączną na poziomie 1 roku Sąd zastosował częściowo zasadę absorpcji (zważywszy na zbieżność czasową przestępstw, popełnienie przestępstw w podobny sposób, przy wykorzystaniu tego samego mechanizmu) oraz częściowo zasadę kumulacji z uwagi na wielość popełnionych przez oskarżoną przestępstw.

W ocenie Sądu wymierzone kary tak jednostkowe, jak i łączna odpowiada winie sprawcy, społecznej szkodliwości jej czynów, odpowiada też wymogom prewencji ogólnej i szczególnej.

Sąd nie znalazł podstaw, by wobec oskarżonej zastosować instytucję warunkowego zawieszenia kary. Oskarżona była uprzednio karana sądownie (kk- k.554). Analiza tej karty karnej wskazuje w szczególności, że:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 14.02.2006 r., sygn. akt II K 916/05 M. S. została skazana za przestępstwo przeciwko mieniu, podobne, popełnione w dniu 25.06.2004 r., a więc zanim dopuściła się czynów przypisanych jej w niniejszej sprawie, na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem, zarządził wykonanie kary (odpis wyroku k. 312)

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 14.06.2006 r., sygn. akt II K 214/06 M. S. została skazana za drobny występki na karę grzywny (odpis wyroku k. 313-314).

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 13.03.2004 r., sygn. akt II K 455/09 została skazana za oszustwa kredytowe i podrobienie podpisu, popełnione we wrześniu 2005 r., na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem (odpis wyroku k. 309-311).

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 24 lipca 2015 r., sygn. akt VI K 28/14 M. S. została skazana za oszustwa kredytowe i podrobienie podpisów, popełnione w 2008 roku, na karę pozbawienia wolności (odpis wyroku k. 555-563).

A zatem oskarżona korzystała wcześniej z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary, niestety nie przyniosło to poprawy resocjalizacyjnej, skoro oskarżona w latach 2007-2009 popełniła wielokrotnie przestępstwa tego samego rodzaju. Oskarżona uciekła przed zobowiązaniami za granicę, gdzie podjęła pracę, stabilizując swoją sytuację życiową. Przez wiele lat ukrywała się za granicą, uchylała się tym samym od odpowiedzialności karnej w Polsce, dopiero zatrzymana i sprowadzona do Polski została na podstawie ENA. Jednocześnie należy pamiętać, że w okresie wieloletniego pobytu i pracy za granicą nie podjęła żadnych starań w kierunku naprawienia wyrządzonej szkody.

Zawieszając wykonanie kary Sąd bierze przede wszystkim pod uwagę postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa. Przedstawiona powyżej postawa oskarżonej w ocenie Sądu uzasadnia negatywną prognozę kryminologiczną. W ocenie Sądu tylko kara bezwzględna pozbawienia wolności wdroży oskarżoną do przestrzegania porządku prawnego.

W ocenie Sądu zastosowanie wobec niej instytucji warunkowego zawieszenia kary utrwaliłoby w niej przekonanie o opłacalności popełnienia przestępstw oraz opłacalności ukrywania się za granicą celem uniknięcia konsekwencji zarówno karnych jak i cywilnych.

Oskarżyciel publiczny domagał się orzeczenia względem oskarżonej obowiązku naprawienia szkody. Sąd uznał, iż brak było podstaw do takiego orzeczenia. Zgodnie bowiem z art. 49 § 1 i 2 kpk pokrzywdzonym jest osoba fizyczna lub prawna (...), której dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone lub zagrożone przez przestępstwo. Konieczna jest zatem bezpośredniość pokrzywdzenia. W niniejszej sprawie bezpośredniość została zniwelowana z chwilą przelania wierzytelności banków pokrzywdzonych na rzecz innych firm (patrz również wyrok SA w Łodzi z dnia 9.09.2010, II AKa 122/10).

O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 627 kpk i art. 624 § 1 kpk.

Przepis art. 627 kpk stanowi, że od skazanego w sprawach z oskarżenia publicznego sąd zasądza koszty sądowe na rzecz Skarbu Państwa. W niniejszej sprawie Sąd zasądził od oskarżonej opłatę od kar w wysokości 180 zł. Natomiast Sąd zwolnił oskarżoną od zapłaty pozostałych kosztów sądowych, bowiem oskarżona osiąga niskie dochody.

Z tych wszystkich względów i w oparciu o powołane wyżej przepisy Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.